

Een wandeling met Edzo Doeve,

algemeen directeur DELA

Hij was graag bereid om mee te doen aan de rubriek. Maar... 'ik ben niet echt een wandelaar'. Een rondwandeling door het Van Abbe museum in Eindhoven leek hem echter uitstekend. En zo wandelen we aan het begin van het nieuwe jaar langs de collecties van het museum en praten we over, hoe kan het anders, leven en dood, over passie en kunst.

De 'wandeling' moest bij voorkeur in het Van Abbe museum plaatsvinden. Komt hij hier vaak? "Zeker! Zowel privé, om een nieuwe collectie te bekijken bijvoorbeeld, als zakelijk. DELA is aan de overkant van de straat, ik lunch regelmatig in het museumcafé en het auditorium huren we soms af. Dit museum is prachtig en, in tegenstelling tot bijvoorbeeld het Stedelijk, compromisloos." Hij studeerde geschiedenis met kunstgeschiedenis als bijvak. Is hij zelf kunstkenner en verzamelaar? Terwijl we langs de bijzondere expositie van Lissitzky lopen: "Nee, eigenlijk niet, maar ik kom hier vaak, ik houd ervan om regelmatig dit museum binnen te wandelen voor een uurtje en inspiratie op te doen."

Continuïteit

Sinds bijna zeven jaar is hij algemeen directeur van DELA. Het bedrijf moet niet louter worden

geassocieerd met een 'dooienfonds': "Wij richten ons op de continuïteit van leven en op het kunnen beleven van een zorgeloze toekomst. Bij onze uitvaartverzorging zijn onze klanten natuurlijk de nabestaanden." Hij heeft zelf alles rondom zijn eventuele overlijden toch wel goed voorbereid? Stellig: "Natuurlijk! Maar ik heb tegen mijn vrouw en kinderen gezegd: ik wil begraven worden en niet gecremeerd, voor de rest moeten jullie het regelen zoals jullie willen. Ik ben me vooral meer bewust geworden van het belang van onze dienstverlening. Onze medewerkers hebben in de genen dat zij het onze klanten heel goed naar de zin willen maken."

Heeft DELA ambitie om verder te groeien?

"Bij uitvaartverzekeringen is de rek eruit. Verdere groei zal vooral moeten komen via het bieden van andere levensverzekeringen. Daarbij willen wij sterk benadrukken dat wij een coöperatieve onderneming zijn waar de leden het laatste woord hebben. Bij de uitvaartverzorging blijven we werken aan onze landelijke dekking, daarvoor blijven we lokaal kijken naar overname-mogelijkheden."

Welke trends zijn voor DELA belangrijk?

"Enerzijds zie je toenemende aandacht voor privacyaspecten, daar moeten we rekening mee houden. Ook de individualisering in onze samenleving is een belangrijke trend. Anderzijds, iedereen wil toch 'ergens bij horen'. Met die hang naar verbondenheid willen wij verder. Erbij horen, echte aandacht krijgen, dat zijn de dingen waar het om gaat." Edzo Doeve spreekt met veel trots over DELA zoals hij ook met veel trots over het Van Abbe museum praat, én over Eindhoven, de stad waarnaar hij met zijn gezin zes jaar geleden verhuisde. Hoe is dat befallen? Enthousiast: "Eigenlijk heel goed. Onze dochter van negen vond het het meest lastig, maar zij heeft een sterk karakter en zou nu niet meer terug willen naar Hillegom waar we destijds woonden. Mijn vrouw Rita vond het direct prettig hier. We werden snel opgenomen en zijn ook actief in allerlei clubs. Mijn beide zoons, nu 21 jaar, studeren – net als ik deed grappig genoeg – geschiedenis in Amsterdam, maar komen regelmatig langs."

EDZO DOEVE

Edzo Doeve (1957) studeerde geschiedenis en Internationale Betrekkingen. In 1984 startte hij zijn loopbaan als stafmedewerker bij Amev om in 1990 directeur van Seguros Bilbao in Spanje te worden. In 1996 werd hij algemeen directeur van Falcon Leven, waarna hij (2001) vanuit de hoofddirectie verantwoordelijk werd voor Marketing & Verkoop binnen AMEV. Sinds 2004 is hij algemeen directeur bij DELA. Edzo Doeve is getrouwd, heeft vier kinderen (tweeling van 21 jaar, een dochter van vijftien en zoon van tien jaar). Hij woont in Eindhoven.

De Wandeling is een rubriek waarin Monique de Vos in de buitenlucht een verfrissende ontmoeting heeft met smaakmakers uit de financiële dienstverlening, om zo meer te weten te komen over 'de vent achter de tent'. Monique de Vos is directeur van Chasse Executive Search in Den Haag.

Culturen

Hij studeerde aan een Amerikaanse universiteit in Italië, is getrouwd met een Italiaanse vrouw, woonde en werkte in Spanje. Met zijn achtergrond en studies had hij destijds vast ook in de diplomatieke dienst kunnen werken? "Zeker, ik ben daar destijds ook in gesprek geweest. Maar daar moest ik te zeer in een keurslijf." Bij Amev kreeg hij de kans om internationaal te gaan werken. Zijn periode in Spanje was fantastisch. "Daar heb ik geleerd om complimenten te incasseren en te geven, komend uit een cultuur en gezin waar hard werken de norm en dus normaal was, daar gaf je geen complimenten voor. In Spanje leerde ik om daar directer in te zijn." Hij staat nu zeven jaar aan het roer bij DELA. Wat heeft hij veranderd? "Niet veel. Ik heb als het ware de ramen opengezet van een organisatie die al heel betrokken was bij de doelgroep en succesvol opereerde. Door ideeën te lanceren en visie in te brengen, kun je een organisatie doen groeien. Ook na zeven jaar heb ik hier nog voldoende uitdaging."

Balans

Hij is zich ongetwijfeld bewust van de relativiteit van dingen, en van de noodzaak om in balans te zijn. Hoe zorgt hij daarvoor? "Ik werk hard, ik zit in allerlei organisaties en ik leef mee met de sportieve activiteiten van de kinderen. Het enige wat me niet echt goed lukt, is om eens 'niets' te doen. Ik probeer tweemaal per week naar de sportschool te gaan: ik ga er altijd met tegenzin heen, maar kom er ook altijd met energie vandaan."

Rolmodel

Hoe zien zijn vier kinderen hem? "Zal ik je de telefoonnummers geven?" Dan, na enig peinzen: "Ik denk en hoop dat ze mij zien als een toegankelijke vader, op wie ze kunnen rekenen, die hen stimuleert en die hen de ruimte geeft hun eigen fouten te maken. Misschien vinden ze me streng, maar dat kunnen ze volgens mij wel hebben, omdat ze weten dat ik ook voor mijzelf streng ben." Vader of vriend? "Dan toch wel vooral vader, maar ik hoop wel degene te zijn bij wie ze om raad en opinie zullen blijven komen." Zijn zoons vullen later desgevraagd aan: "hij stimuleert, is heel lief maar kan héél humeurig zijn..." Zijn dochter geeft daarbij aan dat hij iets minder zou kunnen drammen over het opruimen van haar kamer.

Na een drankje in het museumcafé steken we over naar het kantoor van DELA. Ook tijdens de rondgang door het bedrijf blijkt hij tot 'en detail' op de hoogte... "Die release staat toch voor de 23e gepland? Is het gelukt met die laptop?" Welke mensen aarden bij DELA? Zonder aarzeling: "Mensen die betrokken zijn bij waar wij voor staan, die met passie hun werk kunnen doen, en die bovendien binnen een coöperatieve gedachte resultaatgericht kunnen opereren." De tijd dringt, we moeten afronden. Genoeg gesprekstof voor een volgende ontmoeting. Misschien wel weer in een museum, waar continuïteit van leven en creativiteit ook vandaag weer centraal blijken te staan. ■